

αὐτὸ ὥρισμένας μεγάλας ἐορτὰς τελουμένη ἱεροτελεστία
πολλὰ καὶ Πόντ. (Κερασ.): Φρ. *Κάνει νηστεῖες, ἀγρυ-
πνίαι, καλογερεῖται* (ἐπὶ τοῦ διάγοντος βίον ἀσκητικόν)
αἱ. Ἀβοῦτο ἡ δουλεία πολλὰ νεστεῖαν καὶ ἀγρυπνίαν θέλει
αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις πολλὴν νηστεῖαν καὶ ἀγρυπνίαν ἀπαιτεῖ,
τοὶ χρειάζεται πολὺν κόπον πρὸς ἐπιτυχίαν) Κερασ.
Συνών. *καλονυχτεῖα, ὀλονυχτεῖα, παράστασι.* β)
ἡ παννύχιος ἐν τῷ ναῶ δέησις ὑπὲρ ἀσθενοῦς Ἦλ. Κρήτ.
3) Ὁ ὀρθρος τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης
εβδομάδος ὁ ψαλλόμενος τὴν ἐσπέραν τῆς προηγούμενης
ἡπ. (Ζαγόρ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Μακεδ. (Κοζ.) Παξ. Πελοπν.
Λακων.) κ. ἀ.: *Ἀῤριον βράδ' θὰ πάγου 'ς τὴν ἀγρυπνία*
οὔ. Συνών. *νυμφίος.*

ἄγρυπνος ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)
ἀγρυπνους βόρ. ιδιῶμ. *ἀγρυμνος* Μέγαρ. Σαλαμ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἄγρυπνος.*

1) Ὁ μὴ κοιμώμενος ἢ ὁ μὴ δυνάμενος νὰ κοιμηθῇ,
ὁ ἀγρυπνῶν σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): *Πέρασα ἀπὸν
ὅλη τὴ νύχτα ἀγρυπνῶς σύνηθ. 'Εσὺ εἶσαι ἀγρυπνῶν, ἐὼ
εἶμαι νυπναροῦ Νάξ. 'Εμμεῖνα ὅλη τὴ νύχτα ἀγρυπνῶς νὰ σὲ
καρτεράω αὐτόθ. || Γνωμ.*

Χαρά 'ς τὸ νεὸ τὸν ἀγρυπνῶ, τὸ γέρω τὸν κοιμήσῃ
(ὕπναρᾶ) Κυκλ. || Ἀσμ.

*Σὰ μοῦ τοῦ πάρης, ὕπνου μου, φέρι του 'μιρουμένου,
μὴ μοῦ τοῦ φέρης ἀγρυπνῶν τοῖ τό 'χου χαδιμένον*
(βανκαλ. 'μιρουμένου=ἡμερωμένον) Λέσβ. 2) Ὁ σφό-
δρα προσεκτικὸς Πελοπν. (Λακων.) κ. ἀ. Ἡ σημ. αὕτη
καὶ παρ' ἀρχ.

ἀγρυπνῶ σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. Ὁφ. κ. ἀ.)
ἀγρυπνάου βόρ. ιδιῶμ. *ἄγρυπνῶ* Ρόδ. *ἀγρυμνῶ* Μέγαρ.
ἀγρυπνίζω Πόντ. (Οἶν.) κ. ἀ.

Τὸ ἀρχ. *ἀγρυπνῶ.* Διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ *ἀ* ἐν τῷ
τύπ. *ἄγρυπνῶ* ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,213.

1) Μένω ἀγρυπνῶς κατὰ τὴν νύκτα, δὲν κοιμῶμαι σύνηθ.
καὶ Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. κ. ἀ.): *'Αγρύπνησα ἀπὸν
ὅλη νύχτα καὶ νυστάζω σύνηθ. Ὅπρ' ἐγρύπνεσα τῶν τὰ μάτ' αὐτῶν
οὐ πορῶ ν' ἀνοίξω (χθὲς δὲν ἐκοιμήθην καὶ δὲν ἡμπορῶ
ν' ἀνοίξω τοὺς ὀφθαλμούς μου) Ὁφ. 'Εγρύπνεσα 'ς σὸν
κακῶ σουμὰ (ἡγρύπνησα παρὰ τὸν ἀρρωστον) Κοτύωρ.
'Αφήστε τοι νὰ κοιμηθῇ, γιὰτ' εἶναι ἀγρυπνισμένος Κρήτ.
'Ὅσο ἀγρυπνισμένη ποῦ νὰ 'μαι, θ' ἀποσπερίσωμε (ὅσον πολὺ
καὶ ἂν εἶμαι ἀγρυπνῶς θὰ σὲ συντροφεύσω τὴν ἐσπέραν)
Κίμωλ. || Γνωμ.*

Χαρά 'ς τὸ γέρω π' ἀγρυπνᾶ, | 'ς τὸ νεὸν ἀποῦ κοιμᾶται
(ὅτι ὁ γέρον πρέπει νὰ κοιμᾶται ὀλίγον, ὁ δὲ νέος πολὺ)
Κρήτ. κ. ἀ. || Ἀσμ.

*'Η νῆα ὁποῦ με ἄπα πάντα μέγαν μου,
πάντα παράγγελλεν μου μετ' τὴ βῆγα της,
'γρύπνα καὶ μὴν κοιμᾶσαι κ' ἔρπον γλήορα
κι ὁ νεὸς ἀγρυπνημένος ἔργησεν νὰ πᾶ'*

(ἄπα=ἡγάπα, ἔρπον=ἔρχον) Κάρπ. 2) Ἀργὰ κατα-
κλίνομαι πρὸς ὕπνον Πόντ. (Οἶν. κ. ἀ.)

ἀγρωσταρῆς ἢ, ἀμάρτ. *ἀβωσταρῆς* Κῶς

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄγρωσσι* κατὰ τὰ εἰς -αρῆς ὄν. φυτῶν.

Τὸ φυτὸν *ἄγρωσσι*, ὁ ἰδ.

ἄγρωσσι ἢ, Λευκ. Ρόδ. Πελοπν. (Μάν.) *ἄγρουσι*
Πελοπν. (Μάν.) Σκῦρ. *ἄγρουσι* Σύμ. *ἄγουσι* Πελοπν.
(Μάν.) *ἄγνωσι* Ρόδ. *ἄγλωσσι* Ἀθῆν. Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *ἄγρωσσις*. Περὶ τῆς τροπῆς τοῦ *ω*
εἰς *ου* ἐν τῷ τύπ. *ἄγρουσσι* ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,286.
Ὁ τύπ. *ἄγλωσσι* κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ *γλῶσσα*. Ἰδ.
ΓΧατζιδ. ἐνθ' ἄν. 2,219. Περὶ τῆς λ. καὶ τῶν διαφορῶν
τύπ. αὐτῆς ἰδ. καὶ J Kalitsunakis Mittel-Neugr. Erklär.
2 κέξ.

Τὸ φυτὸν κυνόδου (cynodon dactylon)
τῆς τάξεως τῶν ἀγρωστωδῶν (graminaceae). Συνών.
ἀγρώσσι, ἀγριάδα (I) 5 α.

ἀγρώσσι τό, Καπ. (Ἀνακ. Σινασσ. Φάρασ. κ. ἀ.)
Πόντ. (Ἀμισ.) *ἀγρούσι* Πόντ. (Ἀμισ.) *ἀγρώχτι* Καπ.
(Ἀραβάν.) *ἀβρώσ* Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄγρωσσι*.

1) Τὸ φυτὸν *ἄγρωσσι*, ὁ ἰδ., Καπ. (Σινασσ.) Πόντ.
(Ἀμισ.) 2) Πληθ. τὰ λεπτὰ ριζίδια τῆς ἀγρώστεως
χρήσιμα εἰς πλύσιν σκευῶν Καπ. (Ἀραβάν. Φάρασ.)
[**]

ἀγρωστός ὁ, ἀμάρτ. *ἀγρουστός* Κρήτ. Ρόδ. *ἀγρου-
στός* Κρήτ. (Βιάνν. κ. ἀ.) *ἄωστρος* Κάλυμν. *ἄουστρος* Λέρ.
Νάξ. Πάρ. (Λεῦκ. κ. ἀ.) *ἄγλωσσο* Ἀνδρ. Κύθν. Σίκιν.
Σίφν. Σῦρ. *ἄκλωστρος* Κάρπ. *ἄκλουστρος* Κάρπ. *ἄγρου-
στας* Κρήτ. *ἄγρουστας* Κρήτ. *ἔγρουστας* Κρήτ. *ἄγου-
στρος* Θράκ. Ἰος *ἄωστρος* Ἀμοργ. *ἄουστρος* Ἀμοργ.
Θήρ. Ἰος *ἄωστρος* ἢ, Ἀμοργ. *ἄουστρος* Λέρ. Νάξ.
ἄγλωσσο τό, Ἀθῆν. —ΠΓεννάδ. 583.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *ἄγρωστος*.

Τὸ φυτὸν *ἄγρωσσι*, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

*Πρέπει κι ὁ γὰρὸς 'ς τὸ δάγο
σὰν τὸν ἄουστρο 'ς τὸ γάβο*

Θήρ.

[**]

ἀγύμναστος ἐπίθ. λόγ. κοιν. *ἀγύμνατος* Κέρκ. κ. ἀ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἀγύμναστος*.

Ὁ μὴ γυμνασθεὶς καὶ ἰδίως ὁ ὑπέχων στρατεύσιμον
ὕπηρεσίαν καὶ οὕτω πρὸς γύμνασιν κληθεὶς.

ἀγύμνι ἐπίθ. οὐδ. Χίος (Νένητ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. οὐδ. ἐπίθ. *ἀγύμνιον*. Ἰδ. ΓΧατζιδ.
ἐν Ἀθηνᾶ 29(1917)200. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν εἰς -ι
οὐδ. ἐπίθ. ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37(1925)167 κέξ.

1) Ἀγύμναστον, ἐπὶ πώλου: *Καλὸ μολάκι θὰ γενῇ,
μά 'ν' ἀκόμη ἀγύμνι Νένητ. || Ἀσμ.*

*Ὁ Κωνσταντῖνος ὁ μικρὸς ὁ Μικροκωνσταντῖνος
ἄλογον ἐστράτευγε ἀγύμνι τοῦ πολέμου,
μαθάνει το νὰ περπατῇ, μαθάνει το νὰ τρέχῃ*

(ἐγύμναζε ἄλογον διὰ κανονικὴν ὁδοιορίαν, ἀγύμναστον
διὰ τὸν πόλεμον, ἄπειρον τοῦ πολέμου) Χίος. 2) Οὐσ.
κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐσ. μολάρι ἢ ἄλογο Χίος: *Σὰν
ἀγύμνι πηδᾷ αὐτὸ τὸ παιδί (σὰν πουλάρι, σὰν ἄλογο). Βρὲ
ἀγύμνι, εἴντα κάμνεις ἔτσι νά:*

ἀγυναίκιστος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ.) *ἀναίκιστος* Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπίθ. *γυναικιστός < γυναι-
κίζω. Πβ. τὰ ἀρχ. *ἀγύναιξ, ἀγύναικος.*